

det hørte med til en underordnet Embedsmands Forretninger, i paakommende Tilfælde uden særligt Vederlag at udføre de Forretninger, som ere forbundne med det overordnede Embede. Jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at man i det Hele taget saavidt muligt bør holde Embedsgagen fast, og det er ogsaa Noget, som steds er blevet gjort gjældende i et stort Omfang af Embeder og Bestillinger i Staten. Vi høre saaledes aldrig Tale om personlige eller midlertidige Tillæg for Officerer, Dommere, Præster, eller for andre saadanne Embedsmænd; men der er kun nogle enkelte Retninger, hvorfra der kommer Forslag derom til os; i Særdeleshed skeer dette hyppigt fra de Embedsmænd, som staae umiddelbart under Ministeriet. Det er naturligt, at en Minister maa føle sig særdeles tilskyndet til at fremkomme med Begjering om at forbedre Stillingen for de Embedsmænd, med hvem han daglig samarbejder, men netop derfor er der ogsaa en naturlig Opfordring for Thinget til at være særdeles varsom med at indrømme saadanne Begjeringer, da ikke den særlige Stilling, disse Embedsmænd indtager, synes at give dem noget Krav fremfor andre Embedsmænd. Hvad det her omhandlede Tillæg angaaer, maa jeg først bemærke, at den paagjældende Embedsmand for kun et Aar siden har faaet et Gagetillæg bevilget af Rigsdagen. Jeg vil in parenthesis bemærke, at det tillige er et Exempel paa, at det dog ikke er saa vanskeligt at faae Gagetillæg for ministerielle Embedsmænd bevilgede af Rigsdagen, som det synes, at man antager. Dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at, naar man bevilger et saadant Tillæg, som dette, vil man komme i en noget abnorm Tilstand; naar en virkelig Chef for det nævnte Departement udnævnes, da vil den Embedsmand, hvormed her er Tale, rimeligviis ikke kunne siges at have et Embede, som svarer til det Ansvar, der maa tænkes at være forbundet med en Gage som den, man her vil tillægge ham. Den ærede Finantsminister har anvist en Udvei, som man maaskee kunde staae ind paa ved 3die Behandling af Sagen, dersom Thinget maatte antage det af Udvalget stillede Forslag, nemlig at bevilge det som et midlertidigt Tillæg. Den ærede Fi-

nantsminister har hentydet paa, at det var Noget, som allerede tidligere en enkelt Gang var skeet; jeg kan ikke sige Noget om, hvorledes Udvalget vil betragte et Forslag af denne Beskaffenhed, men kan her kun fremhæve, at det er noget Misligt med det Slags Tillæg for enkelte Aar. Thingets ærede Medlemmer ville nemlig vistnok indrømme, at man altid har været noget om ved at tage Noget fra Nogen; man er utilbøielig dertil, selv om det kun er givet midlertidigt, og man føler sig i det Hele taget meget mere tilbøielig til at negte nogen Forøgelse, end til at paaaae Noget fradraget for nogen bestemt Mand. Sagen har imidlertid, som sagt, ikke været under Forhandling i Udvalget i denne Form, og jeg kan derfor ikke paa Udvalgets Vegne udtale Noget derom. — Hvad Overtoldinspecturen angaaer, da er det mig bekendt, at den ærede Finantsministers Bemærkning om, at der er en tidligere kongelige Resolution for, at Diæterne skulle være 5 Rbd., forholder sig rigtig. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at Diæter maa betragtes fra et andet Synspunkt end Gager; Diæter ere en Betaling for Arbejde, som man bestemmer med Hensyn til samtlige Betragtninger af, hvad dette Arbejde kan være værd, eller hvad Staten kan føle sig opfordret til at yde derfor; det synes altsaa at maatte være de Modificationer underkastede, som nye Forandringer i Statsforholdene i det Hele taget gøre nødvendige. Med Hensyn til Posten under Nr. 10, der angaaer Directeuren for Drefunds Toldkammer, da forholder det sig rigtigt, at denne Embedsmands Gage er 6000 Rbd. og Taffelpengene 1000 Rbd. Det har forekommet Udvalget, at det er en Fordeel for denne Embedsmand at have en noget større Gage og noget mindre Taffelpenge, men man fandt dog forrige Gang, at der efter samtlige oplyste Omstændigheder ikke var Grund til at negte sit Samtykke til at stille Forholdet paa denne Maade, dog naturligviis under den Forudsætning, at de 7000 Rbd., han i det Hele taget havde, skulde vedblive at være hans samlede Indtægt. Det er i det foreliggende Tilfælde vistnok et underordnet Spørgsmaal, om det ene Tusinde Rigsdaler er Gage eller Taffelpenge, men Hovedtingen er, at 7000